

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Kdy se tam vydat

Nejllepší je pozdní jaro
nebo brzký podzim

Jižní Dalmácie je dál od středu Evropy než populárnější Istrije, takže i v hlavní letní sezoně je zde o něco méně lidí. V Makarské a Dubrovniku bývá samozřejmě hlava na hlavě, ostrovy však, a především jejich do moře obrácené přístavy, jsou příjemnou oázou, kde si lze ještě užít pohodové rekreace. S koly se dostanete dál od civilizace, na jachtě můžete přeplovat z ostrova na ostrov. Kdo si chce užít všeho dosyta, měl by vyrazit před hlavní turistickou sezonou nebo v jejím závěru. V květnu na ostrovech všechno kvete a voní, moře slouží spíš k osvěžení než k náruživému koupání. Na konci září a v říjnu je naopak moře ještě krásně teplé a můžete si užívat plodů přírody, vína, fíků, mandarinek.

FOTO: PHOTOCROATIA.COM

Nejvyšší hora přírodního parku Biokovo a zároveň celého chorvatského pobřeží Sveti Jure s nadmořskou výškou 1762 m je výzvou pro každého cykloturistu v Chorvatsku.

FOTO: FINE-CROATIA.COM

Dubrovnik – unikátní město obehnané hradbami je zapsáno v seznamu UNESCO.

pozůstatek po návštěvách dubrovnických pánů, jejichž letním sídlem ostrov byl.

Poloha vysunutá daleko do moře jej předurčovala k častým návštěvám pirátů. Dlouho byl také objektem tureckých nájezdů. Z těch dob lze na ostrově nalézt opevněný kostel, velkou pevnost s několika obrannými zónami a klášter dobře ukrytý v lesích.

Informace

Podrobné informace poskytne ještě před cestou například Chorvatské turistické sdružení, Krakovská 25, Praha 1. Tel.: 222 211 812, e-mail: info@htz.cz
<http://cz.croatia.hr>

Na ostrově Šipan dokonce bydlel knížecí rod Stjepovićů – Skočibuhů, jehož nejvýznamnější postavou byl Tomo Stjepović-Skočibuha. Díky němu rod také získal přízvisko Skočibuha, v češtině Skočblecha. Tomo totiž v 15. století bránil chorvatské ostrovy proti Turkům a pirátům za pomoci taktiky náhlých nájezdů a stejně překvapivých ústupů tak usilovně, až si vysloužil tuto přezdívku.

Pohled z výšky na Dubrovnik

Nejkrásnější pohled na Dubrovnik je z vrchu Srdj, rozkládajícího se přímo nad opevněným starým městem. Dá se na něj vyjít asi za hodinku pěšky a mohou jej pokořit i tvrdí bikeri, když se místo procházek po hradbách vydají na cestu kolem dubrovnického zálivu, ústí řeky Dubravky, kolem střelnice až na vrchol. Odměnou jim je nezapomenutelný pohled na město, které vypadá jako spletené z vystřihovánky. Sjezd do města pak slibuje nejstrmější kozi cestičky a na samém začátku Dubrovniku také jednosměrnou silnici s klesáním 25 procent.

Unikátní staré město obehnané hradbami je v seznamu UNESCO zapsáno od roku 1979. Počátkem 90. let, kdy se Jugoslávie změnila v bojiště, se za horou Srdj usadili Srbové a bezostyšně město ostřelovali, palba přicházela i z vojenských lodí tehdejší jugoslávské armády, které při bloádě chorvatských přístavů kotvily na dohled od města.

V Dubrovniku jsou pro turisty k mání veškeré vymoženosti chorvatského pobřeží, od části města, kde napočítáte na kilometru čtverečním tisíce hotelových pokojů až po desítky restaurací s mořskými specialitami a okouzující balkánskou atmosférou. Nejzajímavější je projít se po obvodu hradeb, které mají v nejširším místě až šest metrů silné zdi. Během zhruba dvouhodinové procházky se

otevrou krásné pohledy na moře, pestré pavlačové scénérie domácích dvorků, a procházka po hradbách umožní nerušeně pozorovat městský i přístavní cvrkot.

Zdolat Svatého Juru

Nejvyšší hora přírodního parku Biokovo a zároveň celého chorvatského pobřeží Sveti Jure s nadmořskou výškou 1762 m je výzvou pro každého cykloturistu v Chorvatsku. Třicetkilometrovým stoupákem po slušné horské silnici se na ni dá dojet během jednoho odpoledne. Trasa vede z přístavu s příznačným názvem Podgora a silnička hned od moře prudce stoupá až do devíti set metrů. Tam, na zlomu krasové náhorní plošiny a srázů pobřežního masivu, si lze odpočinout, případně zanechat méně zdatné partnery.

Cesta pak vede ukázkovou krasovou krajinou, v bílých vápencových skalách, mezi hlubokými závrty a zvrásněnými kopci. Kolem uvidíte pasoucí se kozy, ovce a horské koně, na dně krasových závrťů, kde je úrodná zem, pěstují pilní Chorvaté speciální druh brambor.

Na vrcholu, po úmorném předposledním úmorném kilometru a překvapivě příjemných závěrečných serpentínách, se před vyčerpaným cyklistou otevrou nádherné výhledy. Na jedné straně moře a na něm ostrovy Hvar, Korčula a Mljet, za nimi nejvzdálenější Vis a někdy i italské pobřeží. Na druhé straně chorvatské a bosenské vnitrozemí, řeka Neretva zařezávající se do hlubokých údolí a hory nad Mostarem.

Výjezd na Svatého Juru, ačkoli není zatím moc proslavený, je bezesporu jedním z nejlepších cykloturistických počínů, které lze v Evropě na kole uskutečnit. ■

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem specializovaného serveru Horydoly.cz